

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Mit Levnedsløb

Det følgende skrift ”Mit Levnedsløb” er forfattet af Jacob P. Nielsen (1852 til 1932), sagfører i Roskilde.

Skriftet er læseværdigt fordi det beskriver hvordan det lykkedes en ung slesviger at komme frem i verden på trods af manglende uddannelse og problemer med myndighederne efter den tyske magtovertagelse i 1865.

Han måtte i 1870 rejse til Danmark, da han ikke ville risikere at blive taget til tysk soldat.

Ikke mindre gribende er historien om Jacob P. Nielsens ægteskab med Anna Margrethe, der kom fra samme by, Viby, i Sønderjylland.

Hun var født i 1857 og måtte som 9-årig med sine forældre og søskende rejse til Fyn og derfra i 1870 til Amerika, da hendes far ikke ville kæmpe paa tysk side i den fransk-tyske krig.

Familien boede i Amerika i 7 år og vendte derefter tilbage til Sønderjylland hvor den bosatte sig i Møgeltønder.

De unge mennesker mødte hinanden, da Jacob P. Nielsen var på besøg i byen, og de blev gift i 1882.

Anna Margrethe og Jacob P. Nielsen er min kone, Dorte Lykkegaards oldeforældre, og ”Mit Levnedsløb” har ligget upåagtet som manuskript i familien fra 1932. ”Mit Levnedsløb” offentliggøres på Danskernes Historie Web sammen med skriftet ”Hjemme i Allehelgensgade 20”, der også stammer fra min kones familie nemlig tømrerslægten Weber.

De to slægter blev forenet ved Anna Margrethes og Jacob P. Nielsens datter, Anne Cathrines (Kitty's), bryllup med Harald

Weber i 1913.

Jeg, Thor Andersen, har bistået min kone i forbindelse med opsætningen af dette skrift.

Holte, den 3. marts 2025

Mit levnedsløb

Jeg er født i Visby (de forrige danske Enklaver under Ribe Amt), den 29. april 1852. Min far var snedker Jacob Petersen Nielsen, og min Moder, hans hustru, Anna Cathrine født Due. Jeg blev døbt med min Faders navn, Jacob Petersen Nielsen. Min far var søn af snedker Niels Jacobsen i Visby og Kirsten Frederiksdatter, der var født i Mellerup. Min Moder var datter af Lærer Due i S. Seierslev og hendes Moder havde først været gift med Pastor Holst i Emmerlev.

Min Fader døde den 31. marts 1852, en Maaned før min Fødsel og efterlod min Moder og hans egen Moder, der var Enke, i smaa kaar.

Ved Flid og Sparsommelighed og gode Menneskers Hjælp klarede min mor sig jævnt godt. Hun var Kogerske ved Selskaber, udførte Vask og Strygning samt Rengøring for andre. Huset, hvori mine Forældre boede, var min Farmoders Fæstehus, som senere blev købt til fri Ejendom.

Min senere Svigerfader fik sin Faders Snedkerværksted og giftede sig i 1857 med Marie de la Roi, født i Flensborg.

Han købte kort efter selv et Hus i Visby, og lod deri indrette Værksted. Indtil han fik dette hus, boede han og hans Kone hos min Moder.

Min Faders Værksted blev derefter indrettet til to Værelser, som udlejedes til daværende Fuldmægtig på Løve- og Møgeltønders Herreders Kontor i Visby, J. Christensen, der blev boende der, indtil han giftede sig og selv købte eget Hus i Visby. De to Værelser blev

derefter udlejet til Klublokaler for de i Byen boende Personer, der nærmest hørte til udenfor Bondestanden: Godsejer H.A. Knudsen, Trøjborg, Godsejer C. Knudsen, Hedegaard, Møller Fr. Høyberg Visby Kølle, senere på Nørmark, Pastor Ejermann, Lærer Kaysen, Herredsfoged Sarauw, Fuldmægtig J. Christensen, Teglværksejer Bech, cand. Ley, der havde været Lærer på Trøjborg, og Pastor emer. Berg, tidligere præst i Visby. Klubben havde tillige en keglebane i Købmand Niels P. Jacobsens Have.

Kort efter Krigen blev der også holdt Gudstjeneste i Lokalerne af Pastor Schmidt Daler, der var gift med en Datter fra Trøjborg, og som var blevet afskediget af Tyskerne. Pastor Ejermann havde taget sin Afsked, og der var kommet en tysk Præst.

Denne Klub blev hævet efterhaanden som Medlemmerne rejste fra Byen eller døde, og min Moder udlejede da Værelserne, saalænge hun boede i Visby.

Da jeg opnaaede den skolepligtige Alder, blev jeg sat i Landsbyens Skole, men maatte dog, saasnart jeg kunde, hjælpe til at tjene noget til Opholdet. Jeg var Keglerejser for den førnævnte Klub, ligesom jeg gjorde Budtjeneste for Herredskontoret, der navnlig under Krigen 1863/64 stadig maatte have udsendt Rekvisitioner om levering af Fødevarer, først til den danske og senere til den tyske Hær, ligesom jeg ogsaa hentede Aviser og Breve fra Posthuset i Møgeltønder til Klubben og dens Medlemmer.

En dag, da jeg kom med Aviser og Breve, blev jeg uden for Møgeltønder standset af en tysk Underofficer, der tog alt hvad jeg havde, saa det igennem og kastede det hen ad Vejen, hvor jeg saa selv kunde tage det op.

Den 4. april 1865, altså endnu ikke 13 Aar gammel, blev jeg af daværende Herredsfoged Sarauw, der var forblevet i sit Embede efter at Enklaverne ved Wienerfreden var afstaaet til Preussen, antaget som Kontorist. Jeg blev fritaget for Skoleundervisning i Sommerhalvaaret 1865 og gik i Skole og til Konfirmationsforberedelse den halve Dag i Vinterhalvaaret 1865/66, medens jeg den halve Dag gik paa Kontoret, hvor jeg fik en maanedlig Løn af 5 Rdl.

I tiden efter min Konfirmation fik jeg om Aftenen nogen Undervisning af min tidligere Lærer Kaysen.

Ved Omordningen af Retsvæsenet i de afstaaede Landsdele blev jeg fra 1. september 1867 ansat med Løn af Staten som Kontorist paa det i Visby oprettede Amtsretskontor, hvor Herredsfoged Sarauw var dommer, og hvor der blev antaget en Sekretær, Hansen, da Christensen ikke vilde forblive paa Kontoret under den nye Ordning, men nedsatte sig som privat juridisk Konsulent for Omegnens Beboere.

For Politivæsenets Vedkommende blev der oprettet Kontor i Tønder med en Politimester.

Da Krigen mellem Tyskland og Frankrig var ved at bryde ud i 1870 og da den 6-aarige Frist til at afgive Erklæring om, hvorvidt man ville vedblive at være dansk Undersaat, var ved at udløbe, indgav jeg den 16. juli 1870 Begæring om at blive løst

fra mit undersaatlige Baand til Preussen og udslettet af de derværende Militærlist, men modtog omgaaende Begæringen tilbage med Paategning om at den paa Grund af Mobilisering ikke kunde tages til følge.

Efter Modtagelsen af denne Besked og under Hensyn til de urolige Forhold, der paa dette Tidspunkt forelaa i Sønderjylland med Hensyn til Militærpligten, rejste jeg til Danmark – til Ribe – og lod mig optage i den danske Lægdsrulle, men rejste kort efter tilbage til Kontoret.

Da der stadig blev holdt øje med de danske Embedsmænd, der efter Afstaaelsen var blevet i deres Embeder, indgav den ved Amtsretten ansatte Sekretær en Forespørgsel til Kredsretten i Flensburg, om der uanset at jeg havde ladet mig overføre til den danske Lægdsrulle og operet for Danmark, kunde være noget til Hinder for, at jeg forblev ved Amtsretten og modtog herpaa et saalydende Svar:

”Mit Beziehung auf der bei mir angerichtetete Vorfrage der Amtsgerichts-Sekretär Hansen, betreffend der Schreibgehülfe Jacob F. Nielsen, bemerke ich, dass ein Mann, welscher zur Zeit einer grossen Kampfes sich der Wehrpflicht en seinem Vaterland entzieht, um in eine fremde Armee einzutreten, auf einem Köngl. Preuss. Gerichts Bureau keine Beschäftigung finden kann. Der J. Nielsen ist daher unverzüglich zu entlassen und dass solches Geschehen hierher einzuzeigen.

Flensburg, 4. aug. 1870.

Der Kreisgerichtsdirektor
Christensen”

Indgivelsen af denne Forespørgsel var nærmest foranlediget ved, at Amtsdommer Sarauw hørte, at Arrestforvareren, der var tysker, til sin kone udtalte, at det dog var en Skandale, at jeg skulle blive paa Kontoret, naar jeg havde operet for Danmark.

Jeg blev derefter afskediget den 6. August 1870 og modtog den 11. i Maaneden en Skrivelse om, at jeg var blevet udslettet af den preussiske Lægdsrulle, og at jeg derfor ved Opnaaelsen af den militærpligtige Alder den 1ste januar 1872, straks havde at forlade Landet.

Umiddelbart efter Modtagelsen af denne Meddelelse rejste jeg til København, for ved venners økonomiske Støtte at læse til Præliminæreksamen og til juridisk Eksamen for ustuderede.

Præliminæreksamen fik jeg i juli 1871 og den juridiske Eksamen den 19. juni 1872 med Karakteren "Bekvem", d.v.s. Første Karakter.

Da jeg rejste til København, skete det samme med Knud Knudsen, søn af Godsejer Knudsen, Trøjborg, der med sin egen Vogn kørte os til Ribe, hvor vi overnattede, og tog Dagen derefter med Dagvogn til Kolding og derfra med Toget.

Jeg stod af i Roskilde, for at overnatte hos Sagfører Christensen, hos hvis Svigerforældre i København jeg skulle bo foreløbig. De boede da på Toldbodvej, men jeg var kun hos dem i nogle Maaneder, hvorefter jeg lejede et Værelse hos en Landskabsmaler Trolle, der boede på Trianglen paa Østerbro.

Her boede jeg et halvt Aars tid, men kom derefter igen til at bo hos game Feddersens, Christensens Svigerforældre, der var flyttet til Nørrebro's Dossering, og her boede jeg til jeg havde faaet Præliminæreksamen. Da jeg læste til juridisk Eksamen fra 1ste August 1871 til 19. juni 1872, læste jeg sammen med min Kones Farbror, der var ansat paa Herredskontoret i Middelfart og boede sammen med ham i Lykkesholmsallé.

Fra Midten af September 1872 indtil 1ste Juni 1874 havde jeg Ansættelse som autoriseret Fuldmægtig hos Cancelliraad, Prokurator Zilian i Silkeborg med en maanedlig Løn af 12 Rdl 3 Mark, samt Kost og Logi, og fra 1ste Juni 1874 og indtil nu, har jeg uafbrudt boet i Roskilde, først som autoriseret Fuldmægtig hos Sagfører J. Christensen, der fra Visby var flyttet hertil i 1870 og nedsat sig som Sagfører, med en maanedlig Løn af 50 Kr. og Kost og Logi, og senere fra 1. November 1882 ved mit Giftermaal som Deltager i Forretningen, hvilken jeg i det Hele overtog fra 1ste September 1891. Under 22. juli 1879 havde jeg erholdt Beskikkelse som Underretssagfører.

Fra 1ste Mai 1932, da jeg var fyldt 80 Aar, fratraadte jeg Forretningen, der overtoges og fortsattes af min fleraarige Fuldmægtig og senere Kompagnon (fra 1919) Landsretssagfører C. Fogt, en søn af Lærer Fogt, der en tid var Lærer i Skærbæk, og senere Kordegn i Roskilde, og hvis Moder var Datter af Lærer Thomsen i Visby.

Da jeg den 20. juli 1929 havde været Sagfører i 50 Aar, foranstaltede mine herboende Kolleger Fest for mig, min Kone og mine Børn og Svigerbørn på Hotel Prinsen.

Den 24. August 1874 blev jeg paa Sessionen kasseret paa Grund af for lille Brystmaal.

Medens jeg var hjemme i Visby, var min eneste Udflugt engang imellem til Døstrup, hvor min Fadermoder havde Slægtninge, Familien Hørløch. I de Tider var det ikke saa let at rejse, jeg måtte køre med Dagvogn, der gik mellem Høyer og Ribe. Jeg blev altid vel modtaget i Døstrup, og har siden med Glæde vedligeholdt Forbindelsen med Familien der.

I en tid jeg boede hos Christensens, lærte jeg af hans Hustru, Augusta, at bede en lille Bordbøn og paahørte daglig af hendes korte Morgenandagt, hvortil hendes Piger ogsaa var med, og jeg har i mit senere Liv været glad for det Grundlag, jeg i Kristelig Henseende fik af hende.

Under min Sagførervirksomhed blev jeg paa Højesteretssagfører Liebes Foranledning valgt til Skifterettens Medhjælper i Boet efter en von Irgens-Bergh, der døde paa Sct. Hans Hospital, og hvis Bo behandledes af Lejre Herreds Skifteret.

Boet havde bl.a. penge i Hamburg og London, og det vedtoges, at jeg i Forening med Liebe skulle rejse til Hamburg for at faa Forholdene helt ordnede.

Vi var 2 gange i Hamburg – en fredag og en lørdag – og da vi kun havde et Par Timers Arbejde hver Dag, fik jeg under Liebes Førerskab Lejlighed til at se Byen og Omegnen.

Vi var bl.a. den ene dag inde i en tarvelig Kafé og spiste Frokost. Der var meget rent i Lokalerne, men ingen Dug paa Bordene. Samme Dag var vi paa en af Byens førende Restaurationer og spiste til Middag.

Vi var paa Kirkegaarden, og blev der af en Graver tiltalt paa Dansk. Det var ogsaa interessant at se paa Raadhuset, at der hang billeder af Borgmestre ved Navnet Petersen.

Vi var ogsaa i Hagenbecks Zoologiske Have. Da vi om lørdagen var færdige med Forretningerne, inviterede Liebe mig med paa en Udflugt udenfor Byen. Hvor vi var, erindrer jeg ikke mere, men det tog hele Dagen. Vi tog ud med Toget og sejlede hjem.

Vi sejlede paa Tilbagevejen til Blankenese, og tog derfra til Hamburg med Toget. Vi havde det Uheld, at Lokomotivet gik istaa, kort før vi kom til Hamburg, men var dog

saa heldige at være saa nær Byen, at vi kunne komme derind med Sporvognen. Vi rejste fra Hamburg Søndag Aften og var hjemme Mandag Morgen.

Der var ogsaa tale om at vi skulde til London, men de engelske Myndigheder vilde ikke tillade, at Pengene blev afgivet til Skifteretten her, de ville selv beholde Efterladenskaberne der, og udbetale dem til rette Vedkommende. Saa Rejsen til England blev der ikke noget af.

Efter min Virksomhed her i Byen har jeg haft følgende Hverv:

Fra 1ste april 1881 blev jeg af Sjællands Stiftamt beskikket til Revisor af Roskilde Sparekasses Aarsregnskaber og fra 1ste december 1900 af Sparekassens Direktion tillige antaget som daglig Revisor ved Sparekassen, hvilken Stilling jeg endnu beklæder.

Fra 1ste april 1884 til 19. August 1993 har jeg været Medlem af Roskilde Ligningskommission, heraf de 6 Aar som Formand.

Fra 6. juni 1886 Medlem af Bestyrelsen for "Den danske Arbejderforening for Roskilde og Sct. Jørgensbjerg" og fra 1918 som Formand, hvilken Stilling jeg endnu har.

Fra 1ste Mai 1889 til 1ste Mai 1919 Revisor af Grevskabet Ledreborgs Godsregnskab.

Fra 1ste januar 1892 til 1ste januar 1927 Sagfører for Østifternes Kreditforening og Agent for Landmandsbanken for Roskilde Købstad, samt Lejre og Ramsø-Tune Herreder og juridisk Konsulent for Roskilde Sparekasse, hvilket Hverv fra 1ste januar 1927 er overgået til Landsretssagfører Fogt.

Fra 19. juli 1892 af Justitsministeriet antaget til Deltagelse i Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager ved de herværende Jurisdiktioner, hvilke Hverv bortfaldt ved Indførelse af den nye Retsplejelov i 1920, idet jeg bad mig fritaget for paany at deltage i disse Sagers Udførelse.

Fra 29. Mai 1893 til 11. Mai 1898 Medlem af Bestyrelsen for Roskilde Borger-, Haandværker- og Industriforening.

Fra 1ste juni 1894 til 1919 Medlem af Roskilde Byraad.

Fra 1ste juni 1896 til 31. december 1900 Revisor ved Roskilde Andels Svineslagteri.

Fra 15. januar 1896 til 1923 Overligningskommissær Suppleant.

Fra 26. april 1898 til 1920 Medlem af den danske Sagførerforenings Hovedbestyrelse.

Fra 1898 til 1910 Formand for Sagførerraadets Kredsbestyrelse i 2den Kreds.

Fra 1905 til 1922 Medlem af Menighedsraadet i Roskilde.

Fra 1922 Revisor ved Rygaard og Trudsholm Godser, hvilken Stilling jeg endnu besidder.

Som Byraadsmedlem var jeg i en Aarrække Medlem af Roskilde Domkirkes Inspektion, og da der på Domprovst Bondes Initiativ rejstes Spørgsmaalet om Opførelse af et Menighedssygehus her i Byen, blev jeg valgt til Medlem af det i den Anledning nedsatte Byggeudvalg og var derefter i flere Aar Medlem af Sygehusets Bestyrelse.

Jeg var en Tid Formand for Indkvarteringskommissionen og som saadan efter en større Manøvre og Revy her indbudt til Middag paa Hotel Prinsen sammen med en Del udenlandske og danske Officerer, ligesom jeg tillige med hele Byraadet var indbudt til Taffel hos Kronprins Frederik.

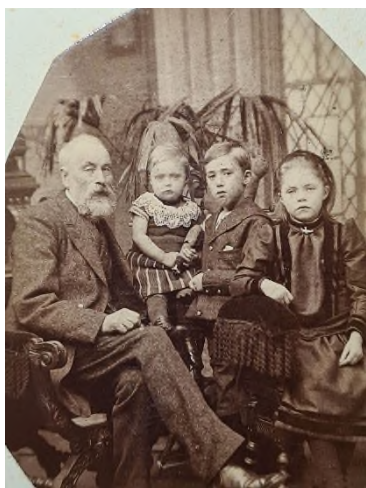
Da Sagfører Christensens første Hustru Augusta døde den 10. december 1876 kom min Moder hertil fra Visby for at styre huset for ham og hans 5 Børn. Der blev telegraferet til hende om straks at komme og uagtet det var streng Vinter og Sejladsen over Store Bælt var vanskelig, efterkom hun dog Anmodningen og kom hertil en af de sidste Dage i Aaret.

Denne Stilling havde hun indtil jeg blev gift i 1882, idet hun da tog Bopæl hos os. Hun døde den 17. juni 1887. Som karakteristisk for hende bemærkes, at da hun kom hertil, blev hun straks tituleret Frue, men dette modsatte hun sig bestemt. Hun vilde betegnes som Madam Nielsen. Hjemme i Visby var hendes navn Trine Jacobs.

Den 1ste november 1882 blev jeg gift med min Barndomsveninde Anne Margrethe Nielsen, født i Visby den 27. september 1857.

Hendes Fader, Bygmester Peter Nielsen, deltog i Krigen 1864 som dansk Soldat, men maatte for at undgaa at blive indkaldt som tysk Soldat, efter at Visby var indgaaet i Tyskland, i 1866 forlade hjemmet med Familie og tage Ophold paa Fyen i et Par Aar og senere i 1870 i Amerika. Herfra rejste han med Familie tilbage i 1877 og tog Ophold i Møgeltønder i sine Forældres Hus paa Møgeltønder Mark og flyttede senere til Møgeltønder By og derfra i 1900 til Roskilde med sin Kone. Han døde den 10. december 1909 og hans Enke den 24. juli 1916.

Min kone havde 2 Søskende, en Broder, der vendte med hjem fra Amerika, men tog igen derover og blev gift. Han døde i Chicago. Og en søster, Johanne, der er gift med Sparekassebestyrer Mikkelsen i Gram.

Vi har i vort Ægteskab haft 5 Børn:

- En Søn: Jacob Peter, født den 15. marts 1884, der lærte Tømrerhaandværket hos Tømrmester L. Weber, her, men rejste derefter til Amerika, hvor han dog gik til Landbruget. Han døde ved et Ulykkestilfælde – Overkørsel af Jernbanetog – den 9. oktober 1924.

- En datter: Marie Christine, født den 15. april 1885, der var gift med Oberst i Fodfolket Ludvig Krogh, som døde i Fredericia den 17. juli 1931. Hun hensidder som Enke med 3 børn, Ulf, født den 6. januar 1912 og tvillingerne Arne og Helge, født den 8. Mai 1916.

- En søn: Carl Johannes, født den 9. februar 1890, gift med Anne Margrethe Mikkelsen, og bor i København. Han er Sekretær i Sønderjyds Laanekasse. I deres ægteskab har de en Søn, Hans Jacob, født den 8. juni 1928.
- En Datter: Anna Cathrine, født den 10. januar 1893, der er gift med Tømrermester Harald Weber og har en datter, Inger, født den 21. september 1919.
- En Søn: Erik Sylvester, født den 24. februar 1898, der er gift med Lilian Ogilvie og bor her i Byen. Han har endnu ingen Børn. Han er Medhjælper hos Grosserer Tholstup i København.

Den 10. Mai 1911 blev jeg Ridder af Dannebrog og den 1. juli 1929 Dannebrogsmænd.

Jeg takker dagligt Vor Herre for al den Godhed og Velsignelse han har udvist mod mig i mit lange Levnedsløb.

Nedskrevet i Anledning af min 80-aarige Fødselsdag den 27. april 1932.

Det flg. er iflg. Inger skrevet af hendes mor Kitty

I begyndelsen af December Maaned blev Far syg af Bronchitis, og skønt han var oppe det meste af Dagen, følte han sig sløj og træt. Efter Dr. Gravesens Raad blev der engageret en Sygeplejerske, Frk. Thaysen, som i tidligere Tid havde plejet Mor, og som baade Far og Mor satte stor Pris paa. Far maatte nu holde Sengen, og det blev klart, at Hjertet ikke vilde mere. Lørdag, den 10/12, var Børn og Svigerbørn samlede for at sige Farvel til Far, og nu skiftedes Mimi og Kitty til at vaage sammen med Frk. Thaysen.

Tirsdag, den 13. december 1932 ved 6-Tiden om Morgen døde Far stille og roligt, medens Kitty var hos ham.

Ved Fars Død skrev Aviserne følgende:

ROSKILDE AVIS 13/12 1932

Efter faa Dages Sygdom er Sagfører Jacob P. Nielsen i Morges ved 6-Tiden død i sit Hjem i en Alder af godt 80 Aar.

Det er knapt en Maaned siden, at Sagfører Nielsen og Hustru under stor Opmærksomhed fra alle Sider fejrede Guldbrøllup. Ingen anede da, Sagfører Nielsen allerede da var en dødsmerket Mand. Han var saa livlig og tilsyneladende rask, at det forundrede alle.

Men siden er det gaaet langsomt tilbage for ham. I de sidste 14 dage har han forgæves kæmpet imod en overhaandtagende Hjærtelidelse, og forleden maatte han gaa til Sengs. Han skulle aldrig rejse sig mere. Selv var han vistnok ikke endnu klar over, at det bar imod Døden. Den gamle Sagfører stred den sidste Kamp for Livet. Men det blev Døden, der sejrede. Igaar var alle klar over, at Døden var nær forestaaende, og Lægen mente ikke, at der var mere end Timer tilbage – hjertet kunde ikke mere. Der var dog endnu saa meget livskraft i Jacob P. Nielsen, at han levede Natten over. Men i morges ved 6-tiden gled han stille over i Døden.

Efterhaanden som Dødsbudskabet i morges og i Formiddagens Løb spredtes over Byen, blev Flagene overalt sat paa halv Stang.

Det er en mand, som har udført et stort og uegennyttigt Arbejde for Roskilde By og dens Borgere, som nu er gaaet bort. Skønt født i Visby i Sønderjylland, følte han sig

fuldstændig som Roskildenser. Sin første Lærdom fik han i den hjemlige Landsbyskole. Men det blev hurtigt klart for hans Forældre, at Sønnen havde Evner for at læse videre, og som ung Mand kom han derfor til København, hvor han studerede Jura. Efter at have taget sin Eksamen, fik han Ansættelse som fuldmægtig i Silkeborg, men den 1ste juni 1874 kom han som Fuldmægtig til Justitsraad Christensen i Roskilde, og i 1882 blev han optaget som Kompagnon i Firmaet. Samme Aar blev han gift med en Barndoms Skolekammerat fra Visby, som han havde truffet paany i sin Hjemby, efter at hun i syv Aar havde opholdt sig i Amerika.

Den gamle Justitsraad Christensen var klar over, at hans unge Kompagnon havde en stor Fremtid for sig, og det varede da heller ikke længe, før Sagfører Nielsen blev kendt for sin Dygtighed. Da Justitsraad Christensen døde i 1891, gled Sagfører Nielsen ogsaa ganske naturligt ind som hans Efterfølger i den ansete Forretning.

Og Sagfører Nielsen drev Forretningen med stor Energi og Dygtighed. Under hans Ledelse blomstrede den op, og i 1905 blev Sagfører Axel Nielsen (Nu Hersegade 5) knyttet til Firmaet og i 1919 var den blevet saa omfattende, at det blev nødvendigt for Sagføreren ogsaa at optage Landsretssagfører C. Fogt som Kompagnon. I de senere Aar har Landsretssagføreren overtaget en stor Del af Arbejdet, men lige til det sidste var Sagfører Nielsen dog med i alt, hvad der foregik, og i Betragtning af hans høje Alder lagde han en enestaaende Arbejdsevne for Dagen. Som faa var han i Stand til straks at sætte ind paa det centrale i en Sag, og han overraskede mange Gange sine yngre Kolleger ved at være med paa alle Spørgsmaal, selv de mest moderne, der kan forekomme i en Sagførerpraksis.

Ogsaa som organisator viste han rige Evner, og han nød stor Anseelse blandt sine Kolleger over hele Landet. En Overgang var han saaledes Medlem af Dansk Sagførerforenings Hovedbestyrelse.

Med lige saa stor Kærlighed som til sin Sagførerforretning omfattede Sagfører Nielsen alt, hvad der angik den By, hvor han kom til at øve sin Gerning. Fra sin Ungdom havde han interesseret sig stærkt for kommunale Spørgsmaal, og han blev ret hurtigt efter sin Ankomst til Roskilde Medlem af Ligningskommissionen. Den Gang, man ved de kommunale Valg havde to Vælgerklasser, højst – og lavestbeskattede, var Ligningskommissionen ofte en Gennemgang til Byraadet. Saaledes blev det ogsaa Tilfældet med Sagfører Nielsen. Han var i 8 Aar en dygtig Formand for Ligningskommissionen, og rykkede derfra ind i Byraadet. Her sad han i den lange Aarrække fra 1894 – 1914, og han var Medlem af en Række vigtige Udvalg og Kommissioner, i hvilke han for det meste trak Læsset. Dette Arbejde fandt navnlig i Kasseudvalget, Skolekommissionen, Udvalget for Bygninger og Jorder, Garnisonsudvalget og Kirkegaardsinspektionen. Han var bl.a. med til at omordne

Skolevæsenet efter den nye Skolelov, hvorved Mellemkolen blev oprettet, og han var med til en lang Række af de Forhandlinger, der blev ført i Anledning af, at Roskilde skulle være Garnisonsby. Den store Indflydelse, han opnaaede i Byraadet, var foranlediget ved hans Indsigt i Sagerne, hans Kendskab til de mange og store Opgaver, der skulle løses, og hans stille, afdæmpede Væsen i forening med hans medfødte Elskværdighed. I det hele taget var han den Ballast, som et Byraad altid er glad for at have. Han var saaledes en Ven af alle Fremskridt, uden dog at lægge sin medfødte Sparsommelighed til Side. Han havde den sjældne Evne at kunne se, om et Arbejde betalte sig i Forhold til det der blev sat ind paa dets Gennemførelse.

Samtidig varetog Jacob P. Nielsen altid konservative Interesser paa en udmærket Maade. Naar det gjordes fornødent var han ikke bange for at lægge Ryg til. En Overgang var han Medlem af Bestyrelsen for A/S Roskilde Avis.

Endvidere kan det nævnes, at Afdøde har haft Sæde i Overligningskommissionen og i Roskilde Menighedsraad. Endelig har han siden 1881 været knyttet som Revisor til Roskilde Sparekasse samt været Revisor ved Ledreborg og Ryegaards Godskontorer, Formand for Arbejderforeningen for Roskilde og Sct. Jørgensbjerg og Medlem af Bestyrelsen for R.B.H.I.F.

I Aarenes Løb har Sagfører Nielsen og hans Hustru vundet sig mange Venner i Roskilde. Altid har de begge været villige til at række en hjælpende Haand, hvor det kneb og Sagfører Nielsens Indsigt paa adskillige Omraader er kommet mange af hans Medborgere til Gode. Han er ogsaa blevet vist Opmærksomhed fra alle Sider, hver Gang han har rundet en Milepæl i sit Liv.

I sin Hustru, der overlever ham, har Sagfører Nielsen haft en god og forstaaende Støtte, der har skabt et hyggeligt hjem, hvor en Vennekreds ofte har samlet sig om dem.

En Søn af Ægteparret er ansat som Sekretær i Sønderjydske Laanekasse i København, en anden er Fuldmægtig E. Wester-Nielsen. Af døtrene har en været gift med afdøde Oberst Krogh, Fredericia, medens den anden er gift med Tømrermester Harald Weber, Roskilde.

Afdøde var Ridder af Dannebrog, p.p.

Jacob P. Nielsen begravnes fra Domkirken paa Lørdag Eftermiddag, Kl. 1½.

ROSKILDE DAGBLAD

Sagfører Jacob P. Nielsen, Roskilde, er i Morges afgaaet ved Døden efter nogen Tids Svagelighed, 80 Aar gammel.

Dette Budskab vil vække Vemod i vide Kredse. Jacob P. Nielsen var et elskeligt Menneske, han hørte til den gode forstaaende Sagførertype, der ikke glemte at give Medfølelsen en vid Margin, naar han i sin Virksomhed stillede sig over for menneskelig Nød og Elendighed. Han blev i Aarenes Løb juridisk Raadgiver for mange i Roskilde By og Omegn, og han forstod at vinde sine Klienters Tillid og Hengivenhed ved sin hjærtevarme Imødekommenhed og den personlige Interesse han viste hver især.